

Regeringspartiernes Medlemmer erklærede under de følgende Drøftelser, at den af Venstre afgivne Erklæring ikke var et egnet Grundlag for Forhandling, hvorimod man ikke havde noget imod at prøve, om et tilfredsstillende Forslag kunde opnaas ved i Forhandlingen at inddrage den af det konservative Parti fremsatte Skitse, særlig dens Afsnit B.

Under Bilag Nr. 1 (Sp. 2433) foreligger nu Resultatet af disse Overvejelser i et Forslag til Ændringer i Danmarks Riges Grundlov, som stilles af Regeringspartiernes og det konservative Folkepartis Medlemmer.

Dette Grundlovsudkast tilsigter at ændre Bestemmelserne om Valg og andet, som har Forbindelse med Rigsdagen, at foretage de som Følge heraf fornødne Ændringer i forskellige, i øvrigt uændrede Paragraffer, samt endelig at gennemføre enkelte Realitetsændringer, uden for det Afsnit, der angaar Rigsdagen, saaledes som der gøres nærmere Rede for i Bemærkningerne til Forslaget (Sp. 2451).

Forslagets egentlige Forfatningsbestemmelser er baseret paa Princippet een Vælgerklasse og eet Valg.

Ved Valget opstilles dels de, der søger Valg til Rigsdagen paa samme Maade, som det nu sker til Folketinget, og dels de, der opstilles paa Landslister af de paa den afgaaede Rigsdag repræsenterede Partier og af de Vælgergrupper, der i Henhold til Valgloven deltager i Rigsdagsvalget med Ret til at opnaa Tillægsmandater. Landslisterne maa ikke indeholde Navne paa Personer, der er opstillet til det almindelige Valg.

Ved det almindelige Valg vælges 170 Rigsdagsmænd, medens der af Listerne vælges 34 paa Grundlag af de paa de forskellige Partier ved Valget afgivne Stemmer og ved Anvendelse af Forholdstalsmetoden, og endelig vælger Færøernes Lagting et Medlem foruden den kredsvalgte Repræsentant, der er indbefattet i Tallet 170.

Den samlede Rigsdag omfatter altsaa 205 Medlemmer og deler sig efter Valget i to Afdelinger paa henholdsvis 136 og 69 efter de i § 33 angivne Regler.

Med den saaledes foreslaaede Valgordning har man søgt at imødekomme det fra flere Sider fremsatte Ønske om at aabne Adgang til Rigsdagen for Personer, som de forskellige Partier af saglige Grunde kan ønske at drage ind i Rigsdagsarbejdet, men som af forskellige Aarsager ikke kan antages at søge Valg paa almindelig Maade.

Den forenede Rigsdag, samtlige 205 Medlemmer, skal behandle visse Sager af særlig Karakter, f. Eks. Finansloven, Statslaan m. v., medens øvrige Lovgivningssager fordeles til Behandling i de to Afdelinger. Endvidere bestemmes det, at i de Tilfælde, hvor Enighed ikke kan opnaas mellem de to Ting, skal Sagen forelægges til endelig Afgørelse i Den forenede Rigsdag.

Ved at lovfæste denne Ordning, som paa visse Omraader har Lighed med den gældende Rigsdagsordning i Norge og i Island, opnaas formentlig de Fordele, som man har ment kunde opnaas ved Tokammerssystemet, nemlig en mere alsidig Behandling og Bedømmelse af Sagerne, medens det ene Vælgerkorps og Reglerne om Den forenede Rigsdag sikrer de Fordele, som man har ment knytter sig til Etkammerssystemet.

Rigsdagens to Afdelinger foreslaas fremtidig betegnet „Folketing“ og „Rigsting“.

Valgretsaldere foreslaas ansat til 23 Aar, som er den Alder, ved hvilken Valgret opnaas baade i Sverige og i Norge.

Der har været fremsat Forslag om at lade Myndighedsalderen — 21 Aar — være Tidspunktet, da Valgretten skulde indtræde, men herom har man kun kunnet samle Regeringspartiernes Repræsentanter. Venstres og det konservative Partis Repræsentanter har ønsket at fastholde 25 Aar som Valgretsaldere, dog saaledes, at de konservative erklærede sig rede til at forhandle om en lavere Valgretsaldere. Under Forhandlingerne er der da ogsaa